

[Grøndahl.]

resultatet af udvalgsbehandlingen, inden vi tager endelig stilling.

Arne Bertelsen: Jeg vil gerne supplere de ærede ordføreres bemærkninger med nogle få kommentarer.

I øjeblikket gælder det om at skaffe lærere nok og lærere af højest mulig kvalitet. Dette mener jeg vil fremmes, såfremt lærerhøjskolen bliver anerkendt som højere læreanstalt. Ved denne læreanstalt eller lærerhøjskole findes i øjeblikket lærere, som er fuldt kvalificerede til professorat, og selve muligheden for at opnå professorat vil formentlig kunne stimulere andre til selv at prøve, hvad det er. Jeg mener også, det vil være gunstigt, om en sådan højskole kan konferere doktorgraden i pædagogik og eventuelt i psykologi. Jeg kan ikke tænke mig, at universitetet skulle være bange for en konkurrence, og jeg kan ikke se rettere, end at konkurrence altid vil være en fordel.

Universiteterne har ifølge sagens natur sat den videnskabelige forskning foran den praktiske pædagogik og den praktiske psykologi. Jeg mener derfor, at der direkte findes et behov for en sådan lærerhøjskole.

Jeg er meget lidt imponeret af undervisningsministeriets planlæggelse i øvrigt, fordi ethvert menneske med almindelig sund fornuft kan forstå, at man ikke kan udvide hovedskole, realskole og gymnasieskole, som man har gjort det, uden først at tænke på den nødvendige lærerstab ved disse skoler, og det har man ikke tænkt på, før det var for sent.

Det er også forbavsende, at man heller ikke i tide har kunnet indse, at kapaciteten ved de højere læreanstalter, herunder også universiteterne, naturligvis 3-4 år efter de nye gymnasieskolers oprettelse må svare dertil. Det har man heller ikke gjort, og situationen er nu næsten katastrofal. Enten har man altså ikke kunnet tænke længere, eller også har man ikke kunnet tænke længere. Andre forklaringer findes ikke.

Alligevel har jeg en lille smule sympati for den nuværende undervisningsminister. Det skyldes simpelt hen, at han aldrig har sagt: det var ikke mig, det var min for-gænger.

Når man nu prøver at reparere på fortidens efter min mening helt uforståelige

nærsynethed, skal man naturligvis ikke gå imod disse reparationer, og jeg vil derfor personligt stemme for lovforslaget og anbefale, at man stemmer for det.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse, lovforslaget har fået. Det overrasker mig ikke, for jeg vidste jo, at der var almindelig velvilje over for det.

Til det ærede medlem hr. Dupont vil jeg gerne sige, at vi nu søger at fremme de nærmere aftaler med universiteterne mest muligt med hensyn til de linjer, der må følges ved erhvervelsen af doktorgrader. Jeg kan ikke her i dag sige, hvornår sådanne aftaler vil kunne være endeligt klarlagt. Det ærede medlem henviste til lovforslagets § 1, stk. 2, og spurgte, om det nu var sikkert, at der ville blive adgang også for andre end seminarieuddannede. Jeg kan svare, at det vil der; det er tanken, at provinsårskursus skal udbygges i takt med det stærke behov, der er ud over landet.

Det ærede medlem hr. Edv. Jensen rejste spørgsmålet, om der nu ikke ville komme en strøm af andragender om udbygning af lærerhøjskolen med hensyn til lokaler o. s. v. Jeg vil gerne her sige generelt, at der ikke vil blive nogen konsekvens, som ikke ville være indtruffet alligevel. Den stigning, der finder sted i antallet af lærere, der ønsker at gennemføre lærerhøjskoleophold, ville under alle omstændigheder gøre sig gældende, og de ændringer, der indtræffer med dette lovforslags gennemførelse, vil ikke have nogen virkning på hele dette felt, men der vil jo i udvalget kunne gives nærmere redegørelse for enkeltheder herom.

Det ærede medlem hr. Grøndahl var ængstelig for, at der nu skulle blive overlapninger. Jeg kan oplyse, at det er tanken, at vi skal træffe aftale med universiteterne, også med det pædagogiske institut, således at vi kan undgå dobbeltarbejde.

Jeg takker det ærede medlem hr. Arne Bertelsen for den særstilling, han tog inden for sit parti. Jeg skal ikke indlade mig i en debat om årsagerne til, at vi på en del områder er blevet bagefter, men jeg vil gerne sige, at vi formentlig alle har vort ansvar her. Vi må vel erkende, at den udvikling, der foregår inden for uddannelserne, har haft en sådan karakter, at vi ikke har kunnet